

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1P/241/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111240613
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2012:1111240613.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Patríciou Železníkovou, v právnej veci maloletého dieťaťa E. F. F. K., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Z. republiky a F. republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, 905 01 Senica, dieťa rodičov: matky X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX N., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpená JUDr. Andreou Císárovou, advokátkou, so sídlom Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava a otca T. K., nar. XX.X.XXXX, bytom X. I U. di G. TV, Z. republika, štátny občan Talianskej republiky, zastúpený JUDr. Milanom Bobákom, advokátom, so sídlom Kalinčiakova 25, 831 04 Bratislava o nariadenie návratu maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu takto

rozhodol:

Súd návrh otca o nariadenie návratu maloletého E. F. F. K., nar. XX.XX.XXXX na územie a pod jurisdikciu Talianskej republiky zamieťa.

Súd štátu náhradu trov konania nepriznáva.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 29.11.2010 bol tunajšiemu súdu prostredníctvom právneho zástupcu otca maloletého doručený návrh o návrat maloletého dieťaťa E. F. F. K. nar. XX.XX.XXXX, do krajiny jeho obvyklého pobytu do Talianskej republiky.

Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletý sa narodil vo I. v Z., pričom s matkou a maloletým nežili ako rodičia v spoločnej domácnosti, otec dieťa navštevoval počas víkendov, matka zabezpečovala osobnú starostlivosť o dieťa. Dňa 26.10.2006 bolo na súde pre maloletých v U. začaté konanie na návrh matky, kde matka žiadala aby jej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti a otcovi určené výživné spolu s úpravou styku. Predbežným opatrením bol maloletý v roku 2.7.2009 zverený do osobnej starostlivosti matke, avšak matka v priebehu konania odišla s dieťaťom dňa 21.12.2009 na Slovensko, kde sa doposiaľ zdržiava. Znemožnila tak svojim konaním výkon rodičovských práv otca. Toto konanie matky vyhodnotil súd pre maloletých v U. a rozhodnutím z 25.2.2010 dieťa zveril do osobnej starostlivosti otca. Rozhodnutie je vykonateľné, bolo matke doručené 22.3.2010 prostredníctvom jej právneho zástupcu v Taliansku. Otec tvrdí, že v čase presťahovania dieťaťa na Slovensko dňa 21.12.2009 matka mohla rozhodovať o jeho premiestnení a vykonávať svoje rodičovské práva podľa § 317 bis Občianskeho zákona Talianskej republiky, avšak rozhodnutím súdu v U. z 25.2.2010 toto právo stratila. Matka tak zdržiava dieťa na území Slovenska protiprávne napriek skutočnosti, že otec má výlučné právo rodičovskej autority k maloletému.

Otec v návrhu poukazuje na zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, na ustanovenia Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, na ustanovenia Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25. 10. 1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej len " Dohovor "), na čl. 7 ods. 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Matka nesúhlasí s návratom dieťaťa na územie Talianskej republiky a žiada návrh otca zamietnuť. Matka udáva, že obvyklý pobyt dieťaťa je sporný, nakoľko dieťa sa od svojho narodenia striedavo zdržiavalo ako v Taliansku tak aj na Slovensku, matka má trvalý pobyt na Slovensku, nie v Taliansku a dieťa je na Slovensku prihlásené od roku 2005, pričom materskú školu navštevuje od 1.4.2008. Po tom, čo matka zostala so synom na Slovensku 20.12.2009 súhlasí s vyjadrením otca, že išlo o legitímne premiestnenie. V roku 2010 však taliansky súd rozhodol bez prítomnosti matky a zveril dieťa otcovi. Poukázala na to, že po tom čo otec kontaktoval CPMPO v Bratislave z dôvodu mediácie, na stretnutie sa dostavila matka avšak otec nie. Matka sa vyjadrila, že sa do Talianska so synom nevráti, túto skutočnosť Ústredný orgán oznámil otcovi a oznámil mu, aký je ďalší postup v týchto veciach s tým, že otec návrh podal 29.11.2011. Vo veci úpravy rodičovských práv sa pred talianskym súdom koná ďalej, nedošlo ku konečnému rozhodnutiu o výkone rodičovských práv a povinností a to na základe toho, že talianska polícia sa dostatočne nezaoberala sexuálnym zneužívaním, ktoré bolo matkou doložené dôkazom. Matka poukazuje na skutočnosť, že dieťa sa od decembra 2009 do podania návrhu zžilo s prostredím na Slovensku, ktoré mu vytvorila matka, navštevuje aktivity, školu, má kamarátov a sociálne zázemie. Otec sa s maloletým nekontaktuje, neprispieva na jeho výživu, dieťaťu sa dokonca neozvala ani najbližšia rodina otca za posledné tri roky. Dieťa pokladá Slovensko za svoj domov.

Kolízny opatrovník žiadal v záujme maloletého návrat nenariadiť, nakoľko dieťa sa zžilo s prostredím, v ktorom nepretržite žije takmer 21 mesiacov, kde má vytvorené všetky vhodné podmienky pre svoj rast a zdravý vývin, citovo viazané na matku, ktorá jeho výchovu a osobnú dennú starostlivosť zabezpečuje po každej stránke. Matka riadne pracuje a vytvára pre dieťa lepšie hmotné a citové zázemie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25. 01. 2012, rodným listom maloletého, osvedčením maloletého o štátnom občianstve Slovenskej republiky a talianskej republiky, potvrdenie o trvalom pobyte dieťaťa na území Slovenskej a Talianskej republiky, potvrdením o pobyte otca maloletého, kópiou talianskeho súdneho rozhodnutia z 25.2.2010 s overeným prekladom, kópiou osvedčenia podľa článku 39 nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 s overeným prekladom, uznesením Okresného súdu Bratislava I č. 9E cud 7/2010-25 z 17.05.2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave 18CoE 351/2011-110 z 30.9.2011, uznesením Okresného súdu Senica 9P 10/2011-1446.10.2011, potvrdenie o návšteve školy maloletého, potvrdenie detskej lekárky maloletého, zápisnicou talianskej polície Pesaro Urbino z 29.5.2007 o výsluchu psychologičky R. T. N., rozhodnutím poručenského súdu v U. v R. 2.3.2011, potvrdenie o prihlásení maloletého a matky k trvalému pobytu v obci N. na Slovensku, vyjadrením CPMPO so sídlom Špitálska 8, Bratislava z 17.2.2012 o priebehu komunikácie s otcom s ktorým CPMPO ako ústredný orgán komunikovalo iba prostredníctvom ústredného orgánu v Talianskej republike, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletý E. F. F. K., sa narodil dňa XX.XX.XXXX vo I. v Talianskej republike z mimomanželského vzťahu rodičov matky X. F. a otca T. K.. Rodičia maloletého žili v spoločnej domácnosti iba krátku dobu, 2 mesiace, počas trvania tehotenstva matky maloletého v meste X.. Inak žili oddelene. Matka zabezpečovala osobnú starostlivosť a výchovu maloletého v meste U. P., okres P. H., kde vlastní nehnuteľnosť, otec maloletého žije v spoločnej domácnosti s rodičmi vo X. di U. di G., okres Z.. Bydliská rodičov boli vzdialené cca 400 km, otec dieťa pravidelne počas víkendov navštevoval a to aj po tom, čo rodičia svoj vzájomný vzťah v roku 2005 ukončili.

Od 21.12.2009 sa matka spolu s maloletým zdržiava výlučne na území Slovenskej republiky, v obci N. XXX, okres F., s maloletým obýva rodinný dom v jej vlastníctve.

Rozhodnutím súdu pre maloletých v U. č.k. 815Cron, 832/2006 VG z 25.2.2010 bol maloletý zverený do výlučnej starostlivosti otca a matku súd vylúčil z rodičovskej starostlivosti, pričom dôvodom takéhoto rozhodnutia bolo správanie matky a jej náhle a neoznámenie presťahovanie sa do inej krajiny a bránenie otcovi v styku s maloletým a upieranie rodičovských práv otca.

Okresný súd Bratislava I v Bratislave uznesením č. 9E cud 7/2010-25 z 17.05.2011, uznal rozhodnutie talianskeho súdu a vyhlásil ho za vykonateľné na území SR. Krajského súdu v Bratislave uznesením 18CoE 351/2011-110 z 30.9.2011, zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Senica uznesením 9P 10/2011-1446.10.2011 vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na návrh matky zastavil z dôvodu nedostatku právomoci vo veci konať a rozhodovať. Krajský súd v Trnave uznesením 11CoP90/2011-132 z 31.1.2012 odvolanie matky odmietol, pre oneskorené podanie odvolania.

Z kópie zápisnice talianskej polície P. H. z 29.5.2007 vyplýva, že na polícii v tento deň bola vypočutá psychologička R. T. N., ktorá vykonávala poradenskú prax vo I. a ktorá pre súd v R. mala poskytnúť psychologické vyhodnotenie rodičov maloletého. Z jej výpovede je zrejmé že jej matka maloletého 17.5.2007 telefonovala a dožadovala sa informácie, za kým má ísť ohľadom vážnej rodinnej situácie v rodine, pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletého zo strany otca. Matka jej presne popisovala chovanie sa dieťaťa, pričom jej uviedla, že disponuje videonahrávkami, ktoré preukazujú podozrivé správanie sa otca k maloletému v sexuálnej sfére. Žiadala o vyšetrovanie dieťaťa.

Zo správy poručenského súdu v U. v R. z 2.3.2011 adresovanej Štátnej prokuratúre pri súde v P. vyplýva, že žiada, aby mu boli zaslané kópie audiovizuálnych nosičov, ktoré matka predkladala polícii v trestnom konaní na Polícii v P., preložené na Prokuratúru v Z. z dôvodu miestnej príslušnosti. Pričom sa zistilo, že v konaní začatom v Z. proti otcovi maloletého, vedené pod sp. zn. č.5695/07 a 886/08 Gip, ktoré bolo zastavené Vyšetrovacím sudcom Súdu v Z. dňa 20.2.2008, neboli nikdy vyžiadané a preskúmané uvedené audiovizuálne nosiče.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25.01.2012 z prešetrenia pomerov u matky a z výsluchu kolízneho opatrovníka súd zistil, že maloletý navštevuje 1. ročník ZŠ N., kde od 3 rokov navštevoval aj materskú školu. V evidencii pacientov jeho ošetrojúcej lekárky MUDr. D. je vedený od marca 2011. Prešetrením pomerov v rodine bolo preukázané, že matka zabezpečila pre dieťa vhodné rodinné zázemie a podmienky. Zároveň bol vykonaný pohovor s maloletým, počas ktorého bol maloletý uvoľnený, bezprostredný, reagoval rýchlo a priamo. Vyjadril sa, že rád chodí do školy, kde má kamarátov z ktorých najlepší sa volá Z.. Taktiež povedal, že sa venuje futbalu, ktorý trénuje v F.. Najradšej má zvieratká, psov, mačky, chová aj korelu a zajačika. Pestuje tiež rôznu zeleninu, fazuľu, melón, v lete vypestoval kukuricu vyššiu ako je sám. Vie aj po taliansky, lebo mamina sa s ním takto rozpráva. Uviedol, že za otcom mu nie je smutno a nechce ísť do Talianska a to ani na dovolenku, uviedol že má radšej zimu. Pri komunikácii o otcovi začal byť nervózny a rýchle zmenil tému a odbehol. Je v záujme dieťaťa návrh otca na nariadenie návratu zamietnuť, nakoľko maloletý má k súčasnému rodinnému a sociálnemu prostrediu vytvorený silný citový vzťah, odmieta ísť do Talianska čo i len na dovolenku. V danom prípade je potrebné prihliadnuť i na skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletého vykonáva od jeho narodenia iba matka, ktorej pobyt na Slovensku spolu s dieťaťom je dlhodobý, pričom otec sa o dieťa nikdy nestaral.

Otec trvá na podanom návrhu, pretože obvyklý pobyt dieťaťa bol na území Talianska a došlo k jeho neoprávnenému premiestneniu matkou na Slovensko 20.12.2009, kedy bez súhlasu otca s dieťaťom odišla. Obvyklý pobyt dieťaťa zakladá skutočnosť, že dieťa sa narodilo v Taliansku, má tam trvalý pobyt tak dieťa ako aj matka. Dieťa v Taliansku navštevovalo detské jasle, lekárku, bolo pokrstené. Rodičia žili v iných mestách vzdialených cca 400 km, matka zabezpečovala osobnú starostlivosť o dieťa, otec syna navštevoval každý víkend až do roku 2005, neskôr každý druhý víkend. Matka iniciovala konanie o úprav práv a povinností k dieťaťu pred Talianskym súdom ktorý rozhodol dňa 2.7.2009 a predbežne

zveril dieťa do osobnej starostlivosti matke, styk otca s dieťaťom upravil v neobmedzenej forme. Otec tvrdí, že v čase keď matka 20.12.2009 z Talianska odišla nedopustila sa medzinárodného únosu podľa dohovoru, pretože v tom čase mala predbežne dieťa zverené. Matka sa dopustila únosu až následne, po rozhodnutí Talianskeho súdu, ktorý vydal rozsudok dňa 25.2.2010, ktorým zveril dieťa otcovi a rozhodol o odňatí dieťaťa matke. Otec dňa 2.7.2010 kontaktoval CPMPO v Bratislave z dôvodu zabezpečenia styku so synom na Slovensku. Centrum iniciovalo stretnutie a navrhlo matke dobrovoľný návrat do Talianska čo matka odmietla. Otec dieťa na Slovensku nenavštevuje, pretože matka ho obvinila zo sexuálneho zneužívania dieťaťa a nevedel aký by bol postup slovenskej polície v tomto prípade.

Z výpovede otca súd zistil, že s matkou dieťaťa sa poznal v roku 2003, počas ich vzťahu nežili v spoločnej domácnosti, stretávali sa cez víkendy. Tri mesiace pred narodením E. však bývali v spoločnej domácnosti, mesiac pred jeho narodením sa matka presťahovala do R., kde sa dieťa narodilo, ich bydliská boli vzdialené cca 400 km. Syna navštevoval každý víkend, čo trvalo cca dva až dva a pol roka. Po tom čo sa vzťahy s matkou zhoršili dieťa navštevoval každý druhý víkend, čas s ním trávil v parku, niekedy sám a niekedy aj za prítomnosti matky. Počas celého obdobia sa stalo asi dva až tri krát, že si dieťa zobral k sebe domov na dva tri dni a sám som zabezpečoval jeho starostlivosť, dieťa sa stretávalo aj s jeho širokou rodinou. V roku 2008 ho matka dieťaťa obvinila s pedofílie a následne bol vyhotovený znalecký posudok, s posudkom sme boli oboznámení 18.12.2009 po tom, čo si ho matka vypočula 21.12.2009 odišla. Počas celého roku 2009 som sa s dieťaťom stretával za prítomnosti psychológa a dohliadajúceho personálu. Dňa 22.12. má dieťa narodeniny a preto sa dohodli za prítomnosti 5 osôb, na stretnutí, avšak matka sa zo Slovenska kam odchádzala dva tri krát do roka nevrátila. Otec žijem v meste U., v spoločnej domácnosti s rodičmi na vidieku, vo vidieckom dome. Má súkromnú firmu, ktorá sa venuje priemyselnej automatizácii, výrobe a inštalácii strojov. Má stredoškolské vzdelanie, je vyučený mechanik, jeho príjem je cca 2000 eur mesačne a svojim pracovným aktivitám venujem cca 50 % času. Odkedy je syn na Slovensku ho osobne nevidel, lebo som sa bál po tom čo ma matka v Taliansku obvinila z pedofílie a podala na mňa trestné oznámenia. Synovi telefonuje každé dva tri dni, niekedy syn s ním hovorí nechce, niekedy sa rozprávajú aj hodinu o tom ako sa má, ako je v škole, čo sa nové naučil. Potvrdil, že posledný rok neposiela žiadne výživné.

Z výpovede matky súd zistil, že pred zoznámením s otcom dieťaťa žila v Taliansku asi dva roky, pracovala ako tlmočnica. Vlastní dom v R.. V roku 2003, keď sa s otcom maloletého zoznámila pracovala ako obchodná zástupkyňa vo X. pohybovala sa medzi Slovenskom a Talianskom, avšak nikdy nežili v spoločnej domácnosti. Otec dieťaťa býval v tomto období vo vzdialenom meste asi 120 km, chodil za ňou takmer každý deň cca 8 mesiacov. Keď zistila, že je tehotná povedal jej, že buď sa nastahuje k nemu a jeho matke, alebo žiadne dieťa nebude. Napokon sa matka pred narodením dieťaťa presťahovala do jej domu v R., kde otec chodil za nimi pravidelne každý víkend, pričom už vtedy mali rôzne nezhody. Matka chcela, aby tvorili rodinu, mali pokusy že budú viesť spoločnú domácnosť a kúpia si dom, napokon však vždy otec maloletého z tohto ustúpil. Už v čase útleho veku dieťaťa sme mali hádky ktoré zrejme pramenili z rôznych kultúr a názorov na život. Jej svet sa zrútil v roku 2007 v máji, kedy otec si zobral syna na štyri dni k nim domov a dieťa zostalo úplne vymenené. Z dôvodu správania dieťaťa postupne usúdila, že mohlo dôjsť zo strany otca k sexuálnemu zneužívaniu syna, išla to oznámiť na políciu kde jej povedali, aby túto skutočnosť otcovi ešte neoznámila, že potrebujú mať dostatok dôkazov. Preto si matka zabezpečila nahrávacie systémy a moje podozrenia sa osvedčili a vyplývali z týchto dôkazov ktoré som odovzdala polícii. Polícia jej neskôr oznámila, že prípad bol postúpený do mesta v ktorom žije otec. Teraz po troch rokoch bol prípad otvorený, pretože bolo zistené, že polícia tieto nahrávky nikam neposlala a zostali zapečatené. Celý prípad tak ostal neriešený. Matka od roku 2008 začala chodiť na Slovensko takým spôsobom, že aj z pracovných dôvodov sa zdržiavala dlhšie na Slovensku, prihlásila syna do škôlky, ktorý škôlku navštevoval keď boli na Slovensku. Do Talianska chodila po roku 2008 iba z toho dôvodu, že prebiehalo súdne konanie a psychologické dokazovanie. Z psychologického posudku vyplývalo, že odporúča iba telefonický kontakt otca s dieťaťom. Matka čakala, kedy procedúra v súvislosti s psychologickým šetrením skončí, pričom asi pol roka predtým ako už definitívne zostala na Slovensku, stretnutia otca so synom prebiehali za prítomnosti sociálnych pracovníkov, ktorí skúmali prebieha styk, vôbec sa však nezaoberali jej podaním v súvislosti so zneužívaním dieťaťa, žiadala ich, aby dieťa bolo psychiatricky vyšetrené, čo sa nestalo. Podľa matky boli orgány v Taliansku v súvislosti s ochranou dieťaťa absolútne nečinné. Je pravdou, že taliansky súd zveril dieťa do starostlivosti otca, avšak matka nebola prítomná na pojednávaní, v tom čase som menila právnikov, neskoro sa dozvedela o termíne pojednávania, jej ospravedlnenie uznané nebolo. Od doby kedy zostala na Slovensku zmenilo sa dieťaťu

zázemie a prostredie a môže povedať, že konanie otca zrejme nemá na dieťa vplyv a nezanechalo na ňom stopy. V tomto školskom roku syn nastúpil povinnú dochádzku, hrá futbal, je to šťastné dieťa, chodí na umelecké krúžky, žije s ním sama v rodinnom dome, syn chová zvieratká. Pracovné povinnosti (matka má obchodnú spoločnosť na predaj textilu z Talianska), jej dovoľujú zabezpečiť mimoriadnu starostlivosť o dieťa. Potvrdila, že otec synovi volá každé tri dni, avšak syn často krát odmieta telefonický kontakt s otcom, povie napríklad, že sa hrá, že nech otec zavolá potom a pod. Otec dieťa doposiaľ nenavštívil, hoci ho matka viackrát pozývala, za posledné obdobie neplatí žiadne výživné. Konanie pred talianskym súdom je opäť otvorené a to vo veci výkonu rodičovských práv, pretože súd sa v prvom rade bude zaoberať dôkazmi, ktoré predkladala v súvislosti so zneužívaním dieťaťa. Voči jej osobe je vedené trestné konanie nakoľko za neoprávnené premiestnenie dieťaťa. Matka má za to že otec maloletého je pedofil a psychopat a preto v žiadnom prípade nemôže zabezpečiť starostlivosť o dieťa, bez prítomnosti matky sa nemôže s dieťaťom ani stretávať a to až do doby, kedy sa syn nebude vedieť brániť sám.

Zo správy Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (ďalej len Centrum) zaslanú súdu 17.2.2012 o priebehu komunikácie s otcom maloletého ktorá prebiehala so žiadateľom prostredníctvom ústredného orgánu v Talianskej republike v zmysle dohovoru a jeho právnej zástupkyne. Dňa 2.8.2010 bola Centru od Ministerstva spravodlivosti Talianskej republiky doručená žiadosť o návrat maloletého. Dňa 2.9.2010 bol Centru doručený list talianskej právnickej kancelárie Studio legale, že právnym zástupcom otca bude Avv. L. X.. Na základe prejaveneho záujmu zo strany matky o mediáciu v Centre a následnej komunikácie Centra s ústredným orgánom Talianska, bola dňa 4.10.2010 od ústredného orgánu Talianska doručená Centru správa, že otec si neželá situáciu riešiť možnosťou mediácie. Dňa 5.10.2010 Centrum požiadalo ústredný orgán Talianska, o jednoznačné stanovisko, že aby v prípade, že si želá začať konanie na súde, mohlo postúpiť potrebnú spisovú dokumentáciu jeho právnemu zástupcovi. Dňa 6.12.2010 bol Centru doručený originál plnej moci jeho právnej zástupkyne. Dňa 7.12.2010 bola právnej zástupkyne otca zaslaná kompletná dokumentácia, ktorá bola doručená Centru 2.8.2010. Neskôr sa komunikácia Centra a právnej zástupkyne otca týkala podávania informácií o stave konania vo veci uznania a vyhlásenia za vykonateľné cudzieho rozhodnutia, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Bratislava I. a na Krajskom súde v Bratislave.

Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodnoprávne záväzky.

Podľa čl. 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25. 10. 1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej len " Dohovor "),

cieľom tohto dohovoru je

- a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržávané, a
- b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

Podľa čl. 3 Dohovoru

Premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak

- a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a
- b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu.

Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

Podľa čl. 12 Dohovoru

Ak bolo dieťa neoprávnené premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím.

Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

Podľa čl. 13 Dohovoru

Bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory.

Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

Podľa čl. 19 Dohovoru

Rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť.

Súd mal preukázané, že maloletý E. má 7 rokov, narodil sa v Taliansku z mimomanželského vzťahu rodičov, ktorí nežili po jeho narodení v spoločnej domácnosti. Otec svoje rodičovské práva vykonával iba výlučne počas stretnutí so synom každý druhý víkend v mesiaci tak, že sa s dieťaťom stretával za prítomnosti matky alebo v parku v mieste bydliska matky, v roku 2009 sa s dieťaťom stretával výlučne za

prítomnosti sociálnych pracovníkov. Od roku 2006 na návrh matky pred talianskym súdom prebiehalo konanie o výkone rodičovských práv k dieťaťu.

Obvyklý pobyt maloletého bol do 21.12.2009 v Taliansku, kde jeho matka vlastní nehnuteľnosť, kde s maloletým bývala, pracovala a kde zabezpečovala opateru a výchovu dieťaťa. Je nesporné, že obaja rodičia k maloletému nadobudli rodičovské práva a povinnosti, otec sa však o dieťa osobne nestaral, svoje rodičovské práva uplatňoval iba v rozsahu víkendových stretnutí.

Aj keď príslušný súd počas konania predbežným opatrením rozhodol o dočasnom zverení maloletého matke dňa 2.7.2009, konečným rozhodnutím súdu pre maloletých v Marche č.k. 815Cron, 832/2006 VG z 25.2.2010 bol maloletý zverený do výlučnej starostlivosti otca, pričom súd matku vylúčil z rodičovskej starostlivosti o maloletého, pretože matka podľa názoru súdu od 21.12.2009 neoznámeným presťahovaním sa do inej krajiny bránila otcovi v styku s maloletým a upierala mu tak jeho rodičovské práva. Počas konania sa na podnet matky viedlo v Taliansku trestné vyšetrenie proti otcovi pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania dieťaťa, zastavené pre nedostatok dôkazov rozhodnutím prokurátora z 18.2.2008. Na základe psychologického vyšetrenia rodičov a dieťaťa, bol v roku 2009 pred odchodom matky na Slovensko povolený kontakt otca s maloletým iba za prítomnosti sociálnych pracovníkov. Zo správy poručenského súdu v Marche v Ancone z 2.3.2011, pred ktorým opäť prebieha konanie o úpravu rodičovských práv k maloletému adresovanej Štátnej prokuratúre pri súde v Pasaro vyplýva, že žiada, aby mu boli zaslané kópie audiovizuálnych nosičov, ktoré matka predkladala polícii v trestnom konaní a ktoré neboli nikdy vyžiadané a preskúmané v trestnom konaní vedenom proti otcovi, zastavenom v roku 2008.

Pred Okresným súdom Senica prebieha konanie o výkon rozhodnutia cudzieho súdu, týkajúci sa výkonu rodičovských práv k maloletému.

V zmysle Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 z 27. 11. 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, pojem opatrovnícke právo zahŕňa práva a povinnosti súvisiace s osobnou starostlivosťou o dieťa, najmä právo určiť miesto obvyklého pobytu dieťaťa, pričom neoprávneným premiestnením alebo zadržaním dieťaťa sa rozumie porušenie opatrovníckeho práva v danom prípade nadobudnutého zo zákona, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním a za predpokladu, že to právo sa skutočne vykonávalo, buď spoločne alebo samostatne, alebo by sa takto bolo vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu. Opatrovnícke právo sa považuje za vykonávané spoločne, ak na základe rozsudku alebo zo zákona jeden nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu druhého nositeľa rodičovských práv a povinností.

Z čl. 12 Dohovoru vyplýva, že ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 Dohovoru a v deň začatia konania pred justičným alebo správny orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím.

Návrh na nariadenie návratu maloletého E. do miesta obvyklého pobytu do Talianskej republiky podal otec maloletého prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 29.11.2011, pričom Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže ako ústredný orgán obdržalo žiadosť o návrat od ústredného orgánu Talianskej republiky dňa 2.8.2010. Dňa 2.9.2010 bol Centru doručený list talianskej právnickej kancelárie Studio legale, že právnym zástupcom otca bude Avv. Jaroslava Štuláková a dňa 4.10.2010 od ústredného orgánu Talianska doručená Centru správa, že otec si neželá situáciu riešiť možnosťou mediácie. Dňa 5.10.2010 Centrum požiadalo ústredný orgán Talianska, o jednoznačné stanovisko, že aby v prípade, že si želá začať konanie na súde, mohlo postúpiť potrebnú spisovú dokumentáciu jeho právnomu zástupcovi. Dňa 6.12.2010 bol Centru doručený originál plnej moci jeho

právnej zástupkyne. Dňa 7.12.2010 bola právnej zástupkyni otca zaslaná kompletná dokumentácia, ktorá bola doručená Centru 2.8.2010.

Z obsahu správy centra o vzájomnej komunikácii medzi Centrom ako ústredným orgánom nevyplýva, že by otec Centrum požiadal, aby v jeho mene podal návrh na návrat na príslušný súd. Komunikácia otca s Centrom sa týkala možnosti ustanovenia advokáta a realizovania mediácie, neskôr po odoslaní spisového materiálu jeho právnej zástupkyňi sa komunikácia týkala informácií o stave prebiehajúcich konaní na tunajších súdoch v súvislosti s uznaním cudzieho rozsudku. Súd v tomto smere konštatuje že nebolo zistené, žeby otec požiadal Centrum o podanie návrhu na súd a preto nemožno uznať, že lehota začatia konania o návrhu na návrat začala plynúť 2.8.2010, ale až dňom, kedy otec nespochybniteľne, určite a zrozumiteľne prejavil vôľu domáhať sa návratu dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, ktorú týmto spôsobom prejavil až podaním samotného návrhu na súd.

Po vykonanom dokazovaní súd ustálil, že maloletý E. sa spolu s matkou zdržiava na území Slovenskej republiky nepretržite od 21.12.2009 a odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania maloletého po deň začatia konania pred súdom ako kompetentným orgánom na rozhodnutie o návrhu otca o nariadenie návratu uplynula lehota viac ako jedného roka.

Vzhľadom na uvedené súd skúmal, či sa v súlade s druhou vetou článku 12 Dohovoru dieťa už zžilo s novým prostredím, pričom zo správy kolízneho opatrovníka, potvrdením o návšteve škôlky, detského lekára maloletého, je zrejmé, že dieťa sa v rodinnom prostredí u matky cíti dobre a bezpečne, je zdravé, vyvíja sa primerane veku, žije s matkou v prostredí, ktoré mu vytvára najlepšie podmienky pre všestranný rozvoj. Ide o sedemročné dieťa, teda dieťa vo veku, kedy už intenzívne vníma okolie, nadväzuje kontakty a väzby s rovesníkmi, s dospelými, ktoré formujú osobu dieťaťa, jeho charakter, osobnosť, vzťahy s okolím, buduje si svoje sociálne zázemie. Nezanedbateľným faktom je aj skutočnosť, že prostredie dieťaťa nebolo cudzie, keďže matka sa s dieťaťom často zdržiavala na území Slovenska.

Podľa názoru súdu vzhľadom na vek dieťaťa a dobu, po ktorú sa maloleté dieťa spolu s matkou zdržiava na území Slovenska sa dieťa zžilo s prostredím tak, ako to má na mysli článok 12 Dohovoru, veta druhá.

Na základe uvedených dôvodov súd návrhu nevyhovel a nenariadil návrat maloletého dieťaťa do Talianskej republiky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 165 ods. 1 písm. a) O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I, písomne, vo troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.